

Doop van Jezus
Beste medegelovigen,

Het evangelieverhaal van vandaag geeft ons geen details over Jezus' doop maar wel het belangrijkste.

Terwijl Jezus na zijn doop in gebed verzonken was “gaat de hemel open” Het is het Bijbels beeld dat aanduidt “hier wordt God ervaren”, God komt aanwezig, Hij schenkt overvloedige zegen, een nieuwe toekomst wordt aangekondigd.

God zendt zijn Geest over Jezus, krachtig en onweerstaanbaar en noemt hem "zijn veelgeliefde Zoon".

Vervuld van Gods Geest wordt Jezus zich bewust van zijn zending: in een wereld van geweld en ongerechtigheid treedt Hij de geschiedenis binnen, gaat Hij rond “al weldoende” en tilt Hij mensen op uit alle mogelijke vormen van miserie en ellende.

In woord en daad brengt Hij een barmhartige liefdevolle God aanwezig, een milde Vader met liefde en begrip voor het vallen en opstaan van mensen.

Beste mensen,

Het verhaal van de doop van Jezus is een gelegenheid om ook eens stil te staan bij onze eigen doop.

De meesten onder ons zijn als baby gedoopt. We hebben onze kinderdoop niet zelf gewild. Het waren onze ouders die ons lieten dopen om ons al van kleins af iets door te geven van hun eigen gelovig leven.

Maar ergens op een bepaald moment in ons leven hebben wij dan toch zelf de keuze gemaakt:

blijf ik verder leven als christen? Of haak ik af?

En als wij heel bewust, de keuze maakten om als christen te leven, hoe ziet ons levensprogramma er dan uit hier en nu vandaag?

Ik doe het onder vraagvorm, vragen die ik in de eerste plaats stel aan mezelf want elke voorbereiding van een homilie is telkens weer een confrontatie met de tekst die ik op mijn eigen leven leg. Ik stel die vragen dus aan mezelf en bij uitbreiding wil ik ze ook aan ieder van u voorleggen.

.

Is er aan mijn/aan onze manier van leven iets te zien van ons streven naar een wereld waarin waarachtige liefde en gerechtigheid op de eerste plaats komen? Ben ik/zijn wij, mensen behulpzaam uit eigenbelang, om er zelf sterker en groter uit te komen dan zij of ben ik/zijn wij behulpzaam uit liefdevolle zorg, gratis, belangeloos om zo iets van Gods liefde zichtbaar te maken.

Geef ik/geven wij de mensen die in miserie zitten het gevoel mee dat het allemaal hun eigen schuld is

of richten we hen op uit hun ellende en krachteloosheid door naast hen te gaan staan?

Welke houding neem ik/nemen wij vandaag aan tegenover de vluchtelingen? Doen wij mee met de veralgemening dat het allemaal terroristen, misdadigers en verkrachters zijn of durven wij nuanceren in het voordeel van hen wiens grootste wens is hier een veilig onderkomen te vinden?

Zijn wij/ben ik in onze huidige samenleving naast aanklagers van onrecht ook in het leven van elke dag op de plaats waar we leven en werken, mensen die zelf ook echt eerlijk en betrouwbaar zijn, wiens ja echt ja is, en wiens neen ook echt neen is?

Steun ik/steunen wij organisaties als Vredeseilanden, nieuwe naam RIKOLTO, die werken aan een toekomst waar iedereen toegang heeft tot gezond en betaalbaar eten?

Natuurlijk kunnen we zeggen "Dat Rijk Gods, die wereld van gerechtigheid, is is dit allemaal wel haalbaar?" We kunnen er in elk geval naar streven, het proberen..

Biddend werd Jezus vervuld met de Geest van God, met innerlijke kracht. Vanuit deze innerlijke kracht leefde Hij, leed en stierf Hij én verrees Hij.

Ook wij mogen rekenen op Gods kracht in ons want Hij is het die ook ons nabij blijft, zowel in de goede als in de kwade dagen als we zelf geknakt worden door tegenslag van welke aard ook of als we overmand worden door twijfel, pessimisme, angst en onzekerheid over de toekomst.

Laat ons dan naar Jezus' voorbeeld als gedoopten bidden dat we ontvankelijk zijn voor Gods Geest en die mogen ervaren als een innerlijke kracht om van daaruit te handelen, vandaag en al de dagen die nog komen.

Marie-Jeanne Speleman